01002220810010004

3119

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ **Αρ. Φύλλου 222**

8 Οκτωβρίου 2001

ΝΟΜΟΣ ΥΠ’ ΑΡΙΘ. 2944

Τροποποίηση της νομοθεσίας του Συμβουλίου της Επικρατείας και των διοικητικών δικαστηρίων.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο 1

1. Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 1 του ν. 702/1977 (ΦΕΚ 268 Α΄), όπως αντικαταστάθηκαν από την παράγραφο 1 του άρθρου 29 του ν. 2721/1999 (ΦΕΚ 112 Α΄), αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Στην αρμοδιότητα του τριμελούς διοικητικού εφετείου υπάγεται η εκδίκαση αιτήσεων ακυρώσεως ατομικών πράξεων διοικητικών αρχών που αφορούν:

α) το διορισμό και την εν γένει υπηρεσιακή κατάσταση των λειτουργών και υπαλλήλων (πολιτικών, στρατιωτικών και δικαστικών) του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου,

β) την εισαγωγή και κατάσταση γενικά μαθητών των παραγωγικών σχολών των υπαλλήλων της περίπτωσης α΄ του παρόντος και τις μεταβολές της κατάστασης των εφέδρων αξιωματικών,

γ) την πρόσληψη και την κατάσταση γενικά του προσωπικού του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, ανεξαρτήτως από τη φύση της σχέσης που το συνδέει,

δ) την εφαρμογή της εκπαιδευτικής νομοθεσίας για τους μαθητές, σπουδαστές, φοιτητές, υποτρόφους και μετεκπαιδευομένους,

ε) το προσωπικό γενικά των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων και φροντιστηρίων,

στ) την ανάκληση μη συντελεσμένων ρυμοτομικών απαλλοτριώσεων και την άρση διατηρούμενων επί μακρόν ρυμοτομικών βαρών,

ζ) την τακτοποίηση, προσκύρωση και αναλογισμό αποζημίωσης ακινήτων, καθώς και την εφαρμογή πολεοδομικών μελετών,

η) το χαρακτηρισμό κτισμάτων ή κατασκευών ως αυθαιρέτων και την εξαίρεσή τους από την κατεδάφιση,

θ) την έκδοση οικοδομικών αδειών και αδειών για την κοπή δένδρων, καθώς και τη σύνδεση οικοδομών με κάθε είδους δίκτυα.

2. Εξακολουθούν να υπάγονται στην κατά πρώτο και τελευταίο βαθμό αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας αιτήσεις ακυρώσεως που αφορούν:

α) το διορισμό ή την πρόσληψη και την υπηρεσιακή κατάσταση γενικά των δικαστικών λειτουργών και των ανώτατων υπαλλήλων,

β) την προαγωγή σε ανώτατο βαθμό της υπαλληλικής ιεραρχίας, εκτός από την προαγωγή στο βαθμό του ταξίαρχου ή αντίστοιχο,

γ) την εκλογή και γενικά την υπηρεσιακή κατάσταση των μελών του διδακτικού ερευνητικού προσωπικού των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων (πανεπιστημίων), εκτός από τους λέκτορες,

δ) την αναγνώριση τίτλων σπουδών της αλλοδαπής.»

Άρθρο 2

Η παράγραφος 1 του άρθρου 5 του ν. 702/1977 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Με την επιφύλαξη των οριζομένων στο άρθρο 5 Α, σε έφεση ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας υπόκεινται οι οριστικές αποφάσεις των διοικητικών εφετείων που εκδίδονται κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου επί αιτήσεως ακυρώσεως ή τριτανακοπής».

Άρθρο 3

Μετά το άρθρο 5 του ν. 702/1977 προστίθεται άρθρο 5 Α ως εξής:

«Άρθρο 5 Α

Οι αποφάσεις των διοικητικών εφετείων που εκδίδονται επί των διαφορών των περιπτώσεων α΄, β΄, γ΄ και δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου δεν υπόκεινται σε έφεση. Εξαιρούνται και υπόκεινται σε έφεση οι διαφορές που αφορούν: α) το διορισμό ή την πρόσληψη ή τη μονιμοποίηση, τη μετάταξη, την επιλογή ή προαγωγή σε θέση Προϊσταμένου Τμήματος ή Διεύθυνσης και τη λύ-

ση της υπαλληλικής σχέσης των υπαλλήλων (πολιτικών και δικαστικών) του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, β) το διορισμό ή τη μονιμοποίηση των στρατιωτικών υπαλλήλων και των υπαλλήλων των σωμάτων ασφαλείας, την αποστρατεία τους και την προαγωγή τους στους βαθμούς του Συνταγματάρχη και του Ταξίαρχου ή αντίστοιχους, γ) την εισαγωγή και οριστική απομάκρυνση μαθητών των παραγωγικών σχολών της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου και τις μεταβολές της κατάστασης των έφεδρων αξιωματικών, δ) την εκλογή και γενικά την υπηρεσιακή κατάσταση των λεκτόρων των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων (πανεπιστημίων).»

Άρθρο 4

1. Στην αρμοδιότητα του τριμελούς διοικητικού εφετείου υπάγεται η εκδίκαση σε πρώτο και τελευταίο βαθμό των υπαλληλικών προσφυγών, εκτός από εκείνες που προβλέπονται στο άρθρο 103 του Συντάγματος, οι οποίες υπάγονται στην αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας.

2. Για την εκδίκαση των πιο πάνω προσφυγών εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 41- 44 του π.δ. 18/1989 (ΦΕΚ 8 Α΄), όπως ισχύουν κάθε φορά.

3. Η παράγραφος 3 του άρθρου 1 του ν. 702/1977 καταργείται.

Άρθρο 5

Η πρώτη περίοδος της παραγράφου 3 του άρθρου 53 του π.δ. 18/1989, όπως η παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε από την παράγραφο 2 του άρθρου 36 του ν. 2721/1999, αντικαθίσταται ως εξής:

«Δεν επιτρέπεται η άσκηση αίτησης αναιρέσεως όταν το ποσό της διαφοράς που άγεται ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας είναι κατώτερο από δύο εκατομμύρια (2.000.000) δραχμές».

Άρθρο 6

1. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 9 του π.δ. 18/1989 αντικαθίσταται ως εξής:

«Με απόφαση της Ολομέλειας εν συμβουλίω που αναρτάται στο κατάστημα του Συμβουλίου της Επικρατείας γίνεται η συγκρότηση των Τμημάτων με την κατανομή σε αυτά των μελών του Συμβουλίου και των Παρέδρων.»

2. Στο άρθρο 9 του π.δ. 18/1989 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 2 και αναριθμούνται οι παράγραφοι 2 και 3 ως παράγραφοι 3 και 4.

«2. Με όμοια απόφαση της Ολομέλειας μπορεί να ανατίθεται σε Αντιπρόεδρο που δεν προΐσταται Τμήματος η άσκηση καθηκόντων αναπλήρωσης Προέδρου Τμήματος».

Άρθρο 7

Η παράγραφος 7 του άρθρου 14 του π.δ. 18/1989 αντικαθίσταται ως εξής:

«7. Αν με το ίδιο δικόγραφο προσβάλλονται πράξεις που ανήκουν στην αρμοδιότητα περισσότερων Τμημάτων, η υπόθεση εισάγεται στο Τμήμα που είναι αρμόδιο για τη χρονολογικά προηγούμενη πράξη και εκδικάζεται από αυτό. Αν η πράξη αυτή προσβάλλεται απαραδέκτως, το Τμήμα μπορεί είτε να εκδικάσει εξ ολοκλήρου την υπόθεση είτε να την παραπέμψει κατά τα λοιπά στον αρμόδιο σχηματισμό. Οι διατάξεις για το απαράδεκτο λόγω έλλειψης συνάφειας εφαρμόζονται και στην περίπτωση αυτή. Η ρύθμιση αυτή εφαρμόζεται αναλόγως και επί αιτήσεων αναιρέσεως».

Άρθρο 8

Η παράγραφος 4 του άρθρου 21 του π.δ. 18/1989, όπως έχει τελικά αντικατασταθεί με την παράγραφο 1 του άρθρου 32 του ν. 2721/1999, αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Όταν ασκείται αίτηση αναιρέσεως, κοινοποιείται με επιμέλεια της Γραμματείας του οικείου δικαστικού σχηματισμού, εξήντα τουλάχιστον ημέρες πριν από τη δικάσιμο, πράξη του Προέδρου μαζί με ένα επικυρωμένο αντίγραφο σε απλό χαρτί της αίτησης στον αναιρεσείοντα ή στο δικηγόρο ή τον εκπρόσωπο του Δημοσίου ή του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου που υπογράφει, κατά το άρθρο 17 παρ. 4, το δικόγραφο, έστω και αν δεν είναι διορισμένος στο Πρωτοδικείο Αθηνών. Ο αναιρεσείων, ο δικηγόρος ή ο εκπρόσωπος του Δημοσίου ή του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου έχει την υποχρέωση να κοινοποιήσει αντίγραφα της πράξης του Προέδρου και της αίτησης αναιρέσεως στον αναιρεσίβλητο είκοσι (20) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη δικάσιμο. Η κοινοποίηση μπορεί να γίνει είτε στο δικηγόρο που εκπροσώπησε τον αναιρεσίβλητο κατά την τελευταία συζήτηση της υπόθεσης στα δικαστήρια της ουσίας είτε στον πληρεξούσιο δικηγόρο που υπέγραψε το τελευταίο δικόγραφο είτε στον αναιρεσίβλητο στη διεύθυνση που δήλωσε κατά το άρθρο 45 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας. Ο δικηγόρος οφείλει να παραδώσει αμελλητί τα έγγραφα στον αναιρεσίβλητο. Αν ο δικαστικός επιμελητής βεβαιώνει ότι δεν καθίσταται δυνατή η επίδοση και δεν βρίσκει άλλη γνωστή διεύθυνση, η κοινοποίηση γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις για τους διαδίκους άγνωστης διαμονής. Αν ο αναιρεσείων παραλείψει την υποχρέωση κοινοποίησης των εγγράφων στον αναιρεσίβλητο ή η κοινοποίηση δεν γίνει εμπροθέσμως και νομοτύπως, ο δε αναιρεσίβλητος δεν παραστεί κατά τη συζήτηση της υποθέσεως, η συζήτηση αναβάλλεται αυτεπαγγέλτως για εύλογο χρόνο, κατά τη νέα δε δικάσιμο, αν ο αναιρεσείων και πάλι έχει παραλείψει την υποχρέωσή του αυτή και ο αναιρεσίβλητος δεν παραστεί, η αίτηση αναιρέσεως απορρίπτεται ως απαράδεκτη. Σε κάθε περίπτωση το Δικαστήριο, εκτιμώντας τις περιστάσεις και ιδίως τη δυσχέρεια της κοινοποίησης, μπορεί, ύστερα από αίτηση του αναιρεσείοντος, να αναβάλει περαιτέρω τη συζήτηση της υπόθεσης».

Άρθρο 9

1. Της Επιθεώρησης των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων και του Ελεγκτικού Συνεδρίου και των δικαστικών λειτουργών αυτών προΐσταται αντιστοίχως Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Ελεγκτικού

Συνεδρίου που ορίζεται με απόφαση της Ολομέλειας του οικείου Δικαστηρίου.

2. Ο Προϊστάμενος της Επιθεώρησης Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Ελεγκτικού Συνεδρίου ασκεί όλες τις αρμοδιότητες που σύμφωνα με την μέχρι τώρα ισχύουσα νομοθεσία ανήκουν στον Προϊστάμενο της Επιθεώρησης Σύμβουλο της Επικρατείας και του Ελεγκτικού Συνεδρίου, καθώς και την άσκηση πειθαρχικής δίωξης κατά το άρθρο 99 του Κώδικα κατάστασης δικαστικών λειτουργών.

3. Τον Προϊστάμενο της Επιθεώρησης Αντιπρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Ελεγκτικού Συνεδρίου αναπληρώνει, σε περίπτωση απουσίας ή κωλύματος, αντιστοίχως Σύμβουλος Επικρατείας ή Σύμβουλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου που ορίζεται με απόφαση της Ολομέλειας του οικείου Δικαστηρίου.

4. Στην κλήρωση για τον ορισμό Επιθεωρητών, κατά το άρθρο 82 παράγραφος 2 του ν. 1756/1988, όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε με το στοιχείο Β της παραγράφου 10 του άρθρου 3 του ν. 2479/1997, μετέχουν κατά περίπτωση όλοι οι Σύμβουλοι της Επικρατείας και οι Σύμβουλοι του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Άρθρο 10

1. Οι διατάξεις των άρθρων 1, 4, 5 και 8 του παρόντος καταλαμβάνουν και τις εκκρεμείς υποθέσεις.

2. Αιτήσεις ακυρώσεως και υπαλληλικές προσφυγές που έχουν ασκηθεί ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου αλλά δεν έχουν συζητηθεί, διαβιβάζονται στο κατά τόπο αρμόδιο διοικητικό εφετείο με πράξη του Προέδρου του οικείου δικαστικού σχηματισμού.

3. Επί αιτήσεων αναιρέσεως με αντικείμενο της διαφοράς κατώτερο από δύο εκατομμύρια (2.000.000) δραχμές, που έχουν ασκηθεί ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου αλλά δεν έχουν συζητηθεί, εφαρμόζονται αναλόγως τα οριζόμενα στις παραγράφους 6 έως 8 του άρθρου 12 του ν. 2298/1995 (ΦΕΚ 62 Α΄). Ο αναιρεσείων μπορεί, μέσα σε προθεσμία ενενήντα (90) ημερών από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, να προβάλει με υπόμνημα ότι η επίλυση της εκκρεμούς διαφοράς έχει γι' αυτόν ευρύτερες οικονομικές ή δημοσιονομικές επιπτώσεις, που δικαιολογούν τη συνέχιση της δίκης. Στην περίπτωση αυτή η υπόθεση εισάγεται υποχρεωτικά για συζήτηση ενώπιον του αρμόδιου δικαστικού σχηματισμού, ο οποίος και αποφαίνεται αν συντρέχει ή όχι περίπτωση να καταργηθεί η δίκη.

Άρθρο 11

1. Στο άρθρο 115 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999) προστίθεται παράγραφος 3 και οι παράγραφοι 3 και 4 αναριθμούνται σε παραγράφους 4 και 5:

«3. Προκειμένου περί απαιτήσεων για κάθε είδους αποδοχές του προσωπικού γενικώς του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και των λοιπών νομικών προσώπων δημόσιου δικαίου, έστω και αν βασίζονται σε παράνομες πράξεις ή στις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού διατάξεις, εφαρμόζονται οι διατάξεις των δύο προηγούμενων παραγράφων και όταν αντικείμενο της διαφοράς είναι ομοειδείς, έστω και μη ισόποσες, απαιτήσεις ή υποχρεώσεις που στηρίζονται σε όμοια κατά τα ουσιώδη στοιχεία νομική και πραγματική βάση. Ομοδικία συντρέχει και όταν για τους προσφεύγοντες ή ενάγοντες έχει εκδοθεί μία πράξη με ξεχωριστά για τον καθένα κεφάλαια ή περισσότερες αυτοτελείς για τον καθένα πράξεις. Στην περίπτωση αυτή δεν απαιτείται η συνδρομή και των προϋποθέσεων της συνάφειας, εκτός από την προϋπόθεση της κατά τόπο αρμοδιότητας του δικαστηρίου ως προς όλες τις πράξεις. Σε περίπτωση ομοδικίας κατά την παρούσα παράγραφο ο αριθμός των ομοδίκων σε κάθε δικόγραφο δεν μπορεί να υπερβαίνει τους εκατό (100)».

2. Οι διατάξεις που προστίθενται με την προηγούμενη παράγραφο εφαρμόζονται και σε εκκρεμείς κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου υποθέσεις, εφόσον δεν έχει εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση. Προσφυγές ή αγωγές που ασκήθηκαν μετά την έναρξη ισχύος του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας και απορρίφθηκαν ως απαράδεκτες για έλλειψη ομοδικίας ή συνάφειας, εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις που θεσπίζονται με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, μπορούν να ασκηθούν εκ νέου μέσα σε προθεσμία έξι μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος.

Άρθρο 12

1. Το άρθρο 8 του ν. 1071/1980 αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε ειρηνοδίκη Α΄ τάξης προάγεται ο ειρηνοδίκης Β΄ τάξης μετά οκτώ (8) έτη ευδόκιμης υπηρεσίας στο βαθμό αυτόν ή δεκαέξι (16) τουλάχιστον έτη υπηρεσίας στους βαθμούς του ειρηνοδίκη Δ΄, Γ΄ και Β΄ τάξης. Σε περίπτωση που δεν έχει προαχθεί ακόμη σε ειρηνοδίκη Α΄ τάξης, ειρηνοδίκης Β΄ τάξης με δεκαοκτώ (18) έτη υπηρεσίας στους βαθμούς του ειρηνοδίκη Δ΄, Γ΄ και Β΄ τάξης κατά τα ανωτέρω, τότε αυτός προάγεται σε προσωποπαγή θέση ειρηνοδίκη Α΄ τάξης με μεταφορά της οργανικής θέσης που κατείχε ως ειρηνοδίκης Β΄ τάξης.

Την προσωποπαγή αυτή θέση διατηρεί μέχρις ότου κενωθεί οργανική θέση ειρηνοδίκη Α΄ τάξης, την οποία καταλαμβάνει αυτοδικαίως, οπότε η προσωποπαγής θέση επανέρχεται επίσης αυτοδικαίως στις οργανικές θέσεις των ειρηνοδικών Β΄ τάξης.»

2. Το άρθρο 10 του ν. 1183/1981 αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε ειρηνοδίκη Β΄ τάξης προάγεται ο ειρηνοδίκης Γ΄ τάξης μετά πέντε (5) έτη ευδόκιμης υπηρεσίας στο βαθμό αυτόν ή οκτώ (8) τουλάχιστον έτη υπηρεσίας στους βαθμούς του ειρηνοδίκη Δ΄ και Γ΄ τάξης. Σε περίπτωση που δεν έχει προαχθεί ακόμη σε ειρηνοδίκη Β΄ τάξης, ειρηνοδίκης Γ΄ τάξης με δεκατέσσερα (14) έτη υπηρεσίας στους βαθμούς του ειρηνοδίκη Δ΄ και Γ΄ τάξης κατά τα ανωτέρω, τότε αυτός προάγεται σε προσωποπαγή θέση ειρηνοδίκη Β΄τάξης με μεταφορά της οργανικής θέσης που κατείχε

στις οργανικές θέσεις των ειρηνοδικών Δ΄ και Γ΄ τάξης. Την προσωποπαγή αυτή θέση διατηρεί μέχρις ότου κενωθεί οργανική θέση ειρηνοδίκη Β΄ τάξης, την οποία καταλαμβάνει αυτοδικαίως, οπότε η προσωποπαγής θέση επανέρχεται επίσης αυτοδικαίως στις οργανικές θέσεις των ειρηνοδικών Δ΄ και Γ΄ τάξης».

3. Η ισχύς των διατάξεων του παρόντος άρθρου αρχίζει από την 1η Ιουλίου 2002.

Άρθρο 13

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά σε επί μέρους διατάξεις.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως Νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 4 Οκτωβρίου 2001

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Μ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ	**Γ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ**

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 8 Οκτωβρίου 2001

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ